

Odluka visokog predstavnika kojom se smjenjuje Milenko Stanić sa funkcije člana Glavnog odbora SDS-a i poslanika u Narodnoj skupštini Republike Srpske i sa ostalih javnih i stranačkih funkcija koje trenutno obavlja

Koristeći se ovlašćenjima koja su Visokom predstavniku data u članu V Aneksa 10. (Sporazum o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora) Opšteg okvirnog sporazuma za mir u Bosni i Hercegovini, prema kojem je Visoki predstavnik konačni autoritet u zemlji u pogledu tumačenja gore navedenog Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora; i posebno uzevši u obzir član II 1. (d) istog Sporazuma prema kojem Visoki predstavnik “pomaže, kada ocijeni da je to neophodno, u rješavanju svih problema koji se pojave u vezi sa implementacijom civilnog dijela Mirovnog ugovora”;

Pozivajući se na stav XI.2 Zaključaka Konferencije za implementaciju mira održane u Bonu 9. i 10. decembra 1997. godine, u kojem je Savjet za implementaciju mira pozdravio namjeru Visokog predstavnika da iskoristi svoj konačni autoritet u zemlji u vezi sa tumačenjem Sporazuma o implementaciji civilnog dijela Mirovnog ugovora, kako bi pomogao u iznalaženju rješenja za probleme u skladu sa gore navedenim “donošenjem obavezujućih odluka, kada ocijeni da je

to neophodno", o određenim pitanjima, uključujući i (prema tački (c) stava XI .2) "mjere kojima se obezbjeđuje implementacija Mirovnog sporazuma na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine i njenih entiteta", koje "mogu uključivati preduzimanje mjera protiv lica koja obavljaju javne funkcije;

Konstatujući da je u stavu X. 4 Aneksa Deklaracije Savjeta za implementaciju mira sačinjenoj u Madridu 16. decembra 1998. godine navedeno da Savjet potvrđuje kako se čelnicima kojima Visoki predstavnik zabrani obavljanje javnih funkcija "može takođe zabraniti da se do daljeg kandiduju na izborima i da obavljaju bilo koju drugu izbornu ili imenovanu funkciju i zauzimaju funkciju u političkoj stranci";

Vodeći računa o činjenici da proces implementacije mira, koji se nastavlja pod okriljem Opšteg okvirnog sporazuma za mir, još uvijek nije završen;

Vodeći računa dalje o činjenici da je potrebno da se završi mirovni proces da bi se uspostavilo stabilno političko i bezbjedonosno okruženje u Bosni i Hercegovini povoljno za, između ostalog, temeljnu ekonomsku reformu i povratak izbjeglica i raseljenih lica;

Prisjećajući se da u skladu sa članom II, stav 8. Ustava Bosne i Hercegovine, svi nadležni organi vlasti u Bosni i Hercegovini imaju zakonsku obavezu da saraduju sa i obezbijede neograničen pristup Međunarodnom krivičnom sudu za bivšu Jugoslaviju i dalje posebno imaju obavezu da postupaju u skladu sa nalogima izdatim u skladu sa članom 29. Statuta Međunarodnog krivičnog suda;

Uzimajući u obzir sve odgovarajuće rezolucije Savjeta bezbjednosti Ujedinjenih nacija, a posebno Rezoluciju broj 1503 od 28. avgusta 2003. godine i Rezoluciju broj 1534 od 26. marta 2004. godine u kojima je Savjet bezbjednosti pozvao sve države, posebno Srbiju i Crnu Goru, Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu i Republiku Srpsku u Bosni i Hercegovini, da

intenziviraju saradnju i pruže svu pomoć Međunarodnom sudu, posebno da se Radovan Karaxić i Ratko Mladić (...) i svi drugi optuženi dovedu pred Međunarodni sud;

Konstatujući da neuspjeh Bosne i Hercegovine da ispuni svoje međunarodne obaveze prema Međunarodnom krivičnom sudu za bivšu Jugoslaviju sve više predstavlja prepreku integraciji Bosne i Hercegovine u Evropu i da se taj neuspjeh u velikoj mjeri može pripisati neuspjesima Republike Srpske;

Konstatujući dalje, ilustracije radi, da je Komunique sa samita u Istanbulu izdat 28. juna 2004. godine u kojem su šefovi država i vlada učesnica na sastanku Sjevernoatlantskog savjeta izrazili svoju zabrinutost zbog toga što Bosna i Hercegovina, a posebno opstruktivni elementi u Republici Srpskoj, nije ispunila svoje obaveze da u potpunosti saraduje sa Međunarodnim krivičnim sudom za bivšu Jugoslaviju, uključujući hapšenje i prenos u nadležnost Međunarodnog suda optuženih za ratne zločine, što je osnovni uslov da država bude primljena u Partnerstvo za mir;

Prisjećajući se da je Upravni odbor Savjeta za implementaciju mira na sastanku održanom u Sarajevu 25. juna 2004. godine konstatovao da Republika Srpska u periodu od devet godina od potpisivanja Dejtonskog sporazuma nije uspjela da pronađe ili uhapsi čak ni jedno lice optuženo za ratne zločine i naglasio da Republika Srpska, entitet u okviru Bosne i Hercegovine zagarantovan Dejtonskim sporazumom, ne ispunjava ključnu obavezu iz Dejtonskog sporazuma i međunarodnog prava, za šta se odgovarajući pojedinci i institucije moraju smatrati odgovornim;

Žaleći što određeni broj lica optuženih u skladu sa članom 19. Statuta Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju barem do danas uspijeva da izbjegne pravično krivično gonjenje, i to izbjegavanje pravičnog krivičnog gonjenja ne bi bilo moguće bez pomoći drugih pojedinaca i organa, svjesni da je izvršena opstrukcija implementacije Opšteg okvirnog sporazuma za mir u

Bosni i Hercegovini kao posljedica te pomoći;

Svjesni potrebe da se uspostavi pravilna ravnoteža između dobrobiti za javnost i prava pojedinaca;

Iz razloga koji su ovdje navedeni Visoki predstavnik donosi slijedeću

ODLUKU

Kojom se smjenjuje Milenko Stanić sa funkcije člana Glavnog odbora SDS-a i poslanika u Narodnoj skupštini Republike Srpske i sa ostalih javnih i stranačkih funkcija koje trenutno obavlja

te mu se zabranjuje obavljanje svake službene, izborne ili imenovane javne funkcije, kao i kandidovanje na izborima i obavljanje funkcije u političkim strankama, ukoliko ili sve dotle dok ga Visoki predstavnik naknadnom odlukom eventualno izričito ne ovlasti da iste obavlja ili da se kandiduje. Odmah mu prestaju sva prava na naknade odnosno privilegije ili status koji proizilazi iz navedene funkcije.

Ova Odluka stupa na snagu odmah i neće zahtijevati preduzimanje dodatnih proceduralnih mjera. Milenko Stanić mora odmah da napusti svoju kancelariju, i od ovdje navedenog datuma mu se zabranjuje dalji pristup u istu.

Ova Odluka se odmah objavljuje u "Službenom glasniku Republike Srpske".

RAZLOZI ZA SMJENJIVANJE

Bosna i Hercegovina očigledno nije uspjela u ispunjavanju svoje međunarodne obaveze u pogledu okončanja nesporno najtužnijeg poglavlja svoje istorije. Bosna i Hercegovina je doživjela upečatljiv i flagrantan neuspjeh da na teritoriji Republike Srpske uhapsi i preda u ruke pravde određen broj lica optuženih prema članu 19. Statuta Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju.

Navedeni neuspjeh se nije mogao dogoditi bez aktivne pomoći od strane pojedinaca i subjekata, ili zapravo bez opšte kulture kako otvorenog tako i tajnog saučesništva i šutnje koja vlada u jednom od entiteta Bosne i Hercegovine gdje se vjeruje da su ta lica pronašla utočište. tj. u Republici Srpskoj.

Uprkos Ustavom utvrđenoj dužnosti Republike Srpske da u potpunosti saraduje sa Međunarodnim krivičnim sudom za bivšu Jugoslaviju – koja je dodatno potvrđena rezolucijama Savjeta bezbjednosti Ujedinjenih nacija kako je gore navedeno – optužena lica su i dalje na slobodi u Republici Srpskoj, a dobivala su i još uvijek dobivaju pomoć, u izbjegavanju pravde, od pojedinaca na odgovornim položajima i od institucija državnog i političkog karaktera. Činjenica da takvo stanje traje već devet godina od kraja rata, a da organi vlasti Republike Srpske nisu uhapsili niti jednog ratnog zločinca na teritoriji Republike Srpske, izvor je ozbiljne i stalne zabrinutosti ne samo za stanovništvo Bosne i Hercegovine, nego i međunarodnu zajednicu u cjelini.

Više od decenije i tokom cijelog rata, u rukama SDS-a je politička moć u Republici Srpskoj. Propust ovog entiteta da uhapsi ova optužena lica očigledno nepoštujući obaveze Bosne i Hercegovine prema međunarodnom pravu je, stoga, inkriminirajući dokaz koji negira SDS-ovo opredjeljenje za pravilno upravljanje. S obzirom na sumnjivo nasljeđe političke stranke koju je osnovao i čiji je prvi predsjednik bio glavni optuženi od strane Međunarodnog suda koji se nalazi na slobodi, Radovan Karadžić, SDS je imao dvostruku obavezu da se iskupi i rehabilituje time što će proaktivno goniti i izvesti pred lice pravde ranije tvorce svoje omražene politike koja je tako izobličila politički poredak. Činjenica da to nije urađeno svjedoči, u najboljem slučaju, o zanemarivanju i odricanju od odgovornosti vlasti ili, u najgorem slučaju, o planiranoj namjeri da se ometa provedba mirovnog procesa držeći se relikta i likova iz svoje propale prošlosti.

Sada je na međunarodnoj zajednici da riješi situaciju koja se

ne može tolerisati, time što će pokrenuti direktnu i temeljnu akciju protiv onih zvaničnika SDS-a i ostalih koji opstruišu međunarodno pravo u Republici Srpskoj. Na osnovu prethodno pomenutog, smatra se neophodnim da se smijene sa javnih funkcija određeni zvaničnici SDS-a koji ostvaruju značajan uticaj na ovu stranku. Među njima je Milenko Stanić.

Milenko Stanić se nalazi na funkciji člana Glavnog odbora SDS-a i poslanika u Narodnoj skupštini Republike Srpske.

Kao jedan od vodećih članova SDS-a koji zauzima odgovorni položaj u stranci, a na osnovu pouzdane informacije i vjerovanja, Milenko Stanić je, djelimično ili u potpunosti, kriv za propust SDS-a da iz političkog ambijenta eliminiše uslove koji doprinose omogućavanju opstanka lica optuženih po gore navedenom članu 19. Propusti Milenka Stanića su štetni po stabilnost i zakonitost. Milenko Stanić, shodno tome, opstruiše proces provođenja mira i mora se odmah smijeniti sa javne funkcije. Ovakav ishod nameću načela ispravnog upravljanja i transparentnosti, zaštite integriteta i ugleda institucija Bosne i Hercegovine, te aktivna podrška vladavini zakona i međunarodnim obavezama Bosne i Hercegovine – koji su od suštinskog značaja za proces provođenja.

Sarajevo, 30. juni 2004.

Pedi Ešdaun

Visoki predstavnik